

θροίσεις αύτῶν ὄλιγίστους μόνον στίχους ἐρμηνεύουσιν. Ἀλλὰ τὴν ἀπορίαν ἡμῶν ταύτην λύουσιν αὐτοὶ οὗτοι ἐν τῇ 7 σελ. τοῦ ἑαυτῶν φυλλαδίου, ἐνθα φαίνεται ὅτι οὐδένα ἀλλον προύτιθεντο σκοπόν, ποιούμενοι τοιούτους ὑπολογισμούς, εἰμὴ δπως πονηρῶς δημιουργήσωσιν ἀνύπαρκτον αἰτίαν καὶ ὑδρίσωσι τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, λέγοντες αὐταῖς λέξεις τάδε: «... Οὐδόλως »παράδοξον εἶνε, ἐάν δ λαὸς τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας κατὰ « μέγα μέρος εἶνε ὅλως ἀμαθής εἰς τὰ τοῦ Χριστινιασμοῦ πράγματα, ἐναντίον ῥητῆς διατάξεως τοῦ Θεοῦ, εἰπόντος: 'Ο λόγος ν τοῦ Θεοῦ ἀς κατοικῇ ἐτούτῳ πλουτίως μετὰ πάσης σοφίας » (Κολασ γ', 24), δὲν εἶνε δὲ παράδοξον. ἐάν εἶνε φανατικὸς ἢ »δεισιδαίμων, διότι οἱ χαρακτῆρες οὗτοι πάντοτε ἀκολουθοῦσιν τὴν θρησκευτικὴν ἀμάθειαν». 'Ωσαύτως ὑπὸ ποταποῦ ἐλατηρίου δρμῶνται, λέγοντες, ὅτι ἡ Γραφὴ ἀναγινώσκεται εἰς δύσληπτον γλῶσσαν, διότι οὐχὶ διὰ τῆς ἐρμηνείας τοῦ γράμματος νοεῖται καὶ καρποφορεῖ ἡ Γραφή, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐρμηνείας τοῦ πνεύματος. "Οτι δὲ προσγίνεται ποιά τις καρποφορία καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς καταλήψεως τοῦ γράμματος, μόνον οἱ ἀρνούμενοι τὴν ἀλήθειαν δύνανται νὰ ἀμφισβητήσωσι. Τὴν ἀλήθειαν δὲ ταύτην κατανοοῦσα ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία, ἐπέτρεψε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν μεταπεφρασμένων Γραφῶν. 'Αλλ' ἡ πονηρία τῶν λεγομένων τούτων Εὐαγγελικῶν ἀπέτρεψε τὴν διάδοσιν· διότι οὗτοι μεταχειρίζονται πάντοτε τὴν Ἀγίαν Γραφήν, ὡς μέσον προσηλυτιστικόν. Σκοπὸς δὲ αὐτῶν εἶνε ἐν τῇ πωλήσει τῶν Γραφῶν νὰ λαμβάνωσι καιρὸν καὶ ἀφορμήν, δπως διαδίδωσι τὰς κακοδηξίας αὐτῶν τοῖς προσερχομένοις πρὸς ἀγορὰν τῶν μεταπεφρασμένων Γραφῶν. Τοῦτο δὲ κάλλιστα νοήσας δ λαὸς ἀποφεύγει καὶ τούτους καὶ τὰς μεταφράσεις, φοβούμενος μήπως ἐν αὐταῖς ὑπάρχῃ τι τὸ κακόδοξον. Τῇ δὲ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ μεριμνητέον πρώτιστα πάντων τῆς εἰς μίαν ἐκάστην Ἐκκλησίαν διὰ καταλλήλων προσώπων ἀναπτύξεως τῶν ὑψίστων διδαγμάτων τῆς Ἀγίας Γραφῆς.

'Ομοίως κατακρίνουσι τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, παραδε-

